

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط ساختاری بین خودکارآمدی، هوش هیجانی و خود-تنظیمی بر پیشرفت تحصیلی ریاضی دانش آموزان سوم راهنمایی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مدیریت، اقتصاد، حسابداری و علوم تربیتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مصطفی مقصودزاده - کارشناسی ارشد مشاوره-دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران

سودابه عابدی - کارشناس مشاوره

خلاصه مقاله:

این پژوهش باهدف بررسی ارتباط بین خودکارآمدی، هوش هیجانی و خود-تنظیمی بر پیشرفت تحصیلی ریاضی انجام شده است. جامعه آماری پژوهش دانش آموزان سال سوم راهنمایی در سال 1392-1393 شهر بجنورد بوده است. پژوهش به روش توصیفی - همبستگی انجام شده است. حجم نمونه شامل 200 نفر دانش آموز پسر، که به روش نمونه گیری تصادفی منظم انتخاب شدند. ابزارهای سنجش عبارت بود از مقیاس ارزیابی هوش هیجانی، مقیاس ارزیابی خودتنظیمی، مقیاس ارزیابی خودکارآمدی و آزمون پیشرفت تحصیلی ریاضی. دادهها با استفاده از تحلیل مسیر مورد تجزیه و تحلیل قرارگرفتند. نتایج تحلیل مسیر نشان داد: 1- بین خودتنظیمی یادگیری دانش آموزان و پیشرفت ریاضی رابطه مثبت، مستقیم وجود داشت- بین هوش هیجانی دانش آموزان و پیشرفت ریاضی رابطه مثبت، مستقیم وجود داشت -3 بین هوش هیجانی و خودتنظیمی یادگیری دانش آموزان رابطه مثبت، مستقیم وجود داشت -4 بین هوش هیجانی و رفتار خودکارآمدی دانش آموزان رابطه به صورت مثبت، مستقیم و غیرمستقیم وجود داشت. در مجموع متغیر مستقل خود تنظیمی 25 درصد واریانس متغیر وابسته پیشرفت ریاضی را پیش بینی و تبیین نمود. همچنین متغیر مستقل هوش هیجانی به 16 واریانس متغیر وابسته پیشرفت ریاضی را تبیین و پیش بینی نمود

کلمات کلیدی:

هوش هیجانی، خودتنظیمی، خودکارآمدی، پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/444668>

